

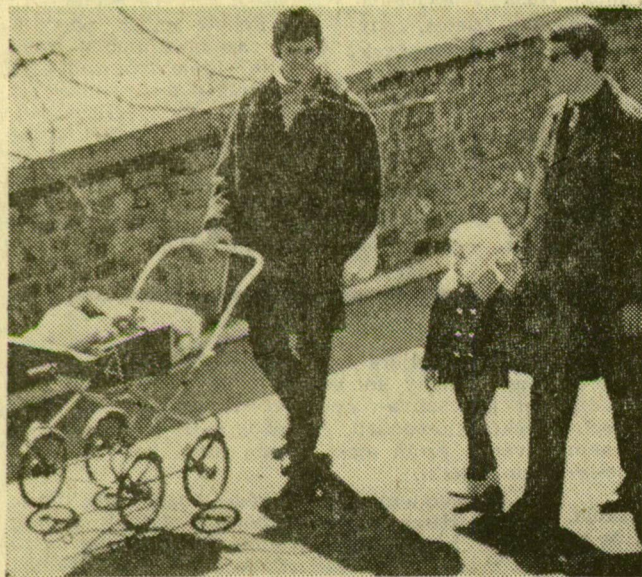
Kommunista
vasárnap

A közelgő Lenin-centenárium újabb kezdeményezésre serkentette a fiatalokat: a híres „kommunista szombatok” hagyományait felelevenítve április 12-én nemzetközi kommunista vasárnapot rendeznek — tájékoztatta az újságírókat kedden a Hotel Irjúságban Ribánszki Róbert, a KISZ Központi Bizottságának titkára. Elmondta egyebek között, hogy az elmúlt esztendőben, a szocialista országok ifjúsági szervezeteinek tanácskozásán merült fel először a nemzetközi kommunista vasárnap gondolata, s a kezdeményezés mellett foglalt állást tavaly decemberi ülésén a KISZ Központi Bizottsága is.

Az április 12-i kommunista vasárnapon a KISZ-alapszervezetek, ifjúsági kollektívák munkával ünneplik Vlagyimir Iljics Lenin születésének 100. évfordulóját, — ugyanúgy, ahogy ifjú kommunisták milliói a szocialista országok mindegyikében. A KISZ Központi Bizottságának titkársága az év elején felhívással fordult valamennyi KISZ-alapszervezethez, hogy vegyenek részt az önkéntes társadalmi akcióban.

Az üzemekből, vállalatokból érkező hírek tanúsága szerint a KISZ felhívása széles körű visszhangot váltott ki. Vállalkozások, felajánlások tucatjait tartják már számon, s bizonyos, hogy ezek még megsokszorozódnak április 12-ig. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szegedi gyáregységeiben például ezer fiatal dolgozik majd, a Dunai Kőolajipari Vállalat szocialista brigádjai egy új üzemrész felépítéséből kértek részt. A Lenin Kohászati Művekben és Diósgyőri Gépgyárban a koksz- és a vasérc kirakodásánál, egy gyáregység áttelepítésénél segítőkészek.

A napsütötte
szegedi utcákon

Somogyi Károlyné felvételei

Tanácskozás a vállalatokkal

Az Országos Tervhivatal közzétette, megismertette a vállalatokkal a negyedik öt-éves terv gazdaságpolitikai elgondolásait, a legfontosabb társadalmi célokat, a szabályozó rendszer főbb vonásait.

A terv előkészítő vitáiról a következő tájékoztatást adta Dóos István, az Országos Tervhivatal közigazgatási főosztályának vezetője:

— A gazdaságirányítás új rendszerében a népgazdasági tervezés nem nélkülözheti a vállalatok egyre gazdagabb ismeretanyagát, ugyanakkor a vállalatoknak számolniuk kell az irányító, tervező szervek elgondolásaival. Ezért az Országos

Tervhivatal és a minisztériumok a vállalatokkal megismertették a negyedik öt-éves terv főbb gazdaságpolitikai céljait, a gazdasági növekedés tervezett ütemét, a termelés általános és ágazatok szerinti fejlesztését, a lakosság foglalkoztatottságának, életszínvonalának, életkörülményeinek alakításával, a nemzetközi gazdasági kapcsolatok fejlesztésével, a területi fejlesztéssel, a szabályozó rendszer továbbfejlesztésével kapcsolatos elgondolásokat.

— Az Országos Tervhivatal mintegy 270 nagyobb vállalat vezetőit külön is meghívta, s részletesen tájékoztatták őket a tervkoncep-

ciókról, a vállalat munkáját érintő egész ágazatok tervezett fejlesztéséről. Egyben a végleges tervek elkészítéséhez a vállalatok javaslatait, elképzeléseit is kikérték.

— Az Országos Tervhivatal a társhatóságokkal együttműködve a második negyedév folyamán kialakítja és koordinálja a tervjavaslatot. Az eldöntésre váró kérdéseket menet közben felsőbb szervek elé terjesztik és a döntéseket a tervjavaslatban érvényesítik. A tájékoztatás lehetővé teszi, hogy a vállalatok is még az idén dolgozzák meg öt éves tervüket. (MTI)

A mennyet járt ember

Amúgy, csak ránézve, nagydarab parasztleánynek tűnik. Lapátnyi tenyerébe villát képzel az ember, két méteres alakja mögött meg félig rakott szekeret, épülőfélben levő asztagot lát.

Pedighát nem is paraszti ivadék — édesapja *Poltavában* volt vasutas —, és a maga 49 évével már legénynek sem igen mondható.

Férfi, a korban már ugyan csak bentjáró férfi az úrhájos *Beregovo*j, aki most 25 év eltelte után nem eljött, de bizony *visszajött* Magyarországra

— Hogy is volt az a negyedszázad előtti vendégeskedés?

— Háborúzás volt az, bombák potyogtatása! *Nádudvarról*, *Debrecenből*, *Szolnokról* szálltunk fel, ha jött a parancs, s többek között *Budapestet* igyekeztünk megtisztítani az ellenségtől. Jól emlékszem, célpontjainkat erősen meghatározták: a Duna hídjait, a Parlamentet, a mű-

emlék-épületeket kímélni kellett.

A háborúnak vége lett, s a poltavai kapitány, aki 23 évesen *Nádudvaron* kapta meg a „*Szovjetunió Hőse*” címet, pilótából úrhajószere-des, majd vezérőrnagy lett. Ott ült ő is a *Szozjuz*-3 kabinjában, s fotózott, jegyzetelt, műszert olvasott, meg persze a fülkefalhoz szijazottan aludt a 64 óriásforgás ideje alatt.

— Mi lepte meg a leginkább?

— A *súlytalanság* állapota! Hiába mesélték el társaim, hogy milyen is odafent testetlenül lebegni, nehezen megszokható újdonságként hatott számomra az ide-oda-úszkálás. Ha írni akartam, a lábammal kellett megkapaszkodnom, s egyéb munkára sem voltam képes, ha valamiképp nem rögzítettem magam.

— S a fenti *látvány*?

— Elmondhatatlanul szép volt! Magammal vittem egy leningrádi tudósok által összeállított, nagyon részletes *színskálát*, de hiába néztem az űr jónéhány fényére, árnyalatára nem találtam földi példát. Akár egy sebesen változó kaleidoszkóp, olyan csodálatos a fenti világ.

Beregovo j — *Georgij Tyimofejevics* — mostanában már az ifjabb kozmonautákat tanítja, s noha nagyon szeretne még egyszer feljutni a színesen villogó égi világba, a jelen években már inkább az űrkutatás újabb szakaszait tervezi.

— Rövid távú, három-négy-napos repülések?

— Azoknak már vége, most a *hosszú ideig tartó űrutazások kora* következik! Az ilyen száguldások technikáján dolgozunk jelenleg, s főképpen azt kutatjuk, hogy a hetekig tartó űrjárás alatt miképpen viselkedik az ember. Földi kísérleteink amellett bizonyítanak, hogy oda-

fent is *rendszeres munkavégzésre van szükség*, mert meghatározott feladatok nélkül eltunyul, erőtlenné válik a személyzet. Nagy gond az élelmiszercsomagok összeállítás is, hiszen a különféle koncentrátumokból hiába kap elegendő kalóriát az ember, a tápanyagokat tartalmazó anyag *tömegét* is igényli. Enélkül ugyanis nem szűnik meg az éhségérzet...

— Említette, hogy a hosszútávú űrutazásoké a jövő. Miért?

— Ellentétben amerikai kollégáinkkal, mi nem a *Hold* hanem a *Nap*, a *Vénusz* és más bolygók világára vagyunk kíváncsiak. Főképpen is a Napot akarjuk jobban megismerni, hiszen a mi életünket biztosító égitest kitérései nagy hatással vannak a Föld időjárására, az emberek egészségére. Igazolt tény például, hogy milyen erősen befolyásolja a szív- és érrendszeri betegségeken szenvedőket egy-egy napkitörés. Az említett jelenségek megértéséhez pedig hosszas űrtartózkodás kell.

— *Hobby, világljárás?*

Minderről szívesen szól az óriás kezű, folyton vicces, 50. éve felé ballagó „*parasztleány*”. Ha ideje van, fotózik, tanulmányozza az öt vendégül látó országok földrajzát, történelmét. Így tanulgatta már az USA-t is, hiszen társával, *Feoktyisztor*val tavaly ősszel átrepülte az óceánt.

Míg a hatalmas államrendszerben kalandoztak, s míg amerikai társaikkal beszélgettek — mondja befejezősül —, egy dolog járt folyton a fejében. Az, hogy az óriási költségeket felemészítő űrkutatásokat milyen jó lenne, ha *összehangolnák*. A penzum úgyis közös: itt is, ott is az *emberiséget* kell szolgálni.

Akác László

Épül
az M—7-es

A nagy gépi erővel felvont Betonútépítő Vállalat kedden Lepsény és Balatonaliga között a 83-as kilométerkőnél — a téli szünet után — tovább folytatta a fővőrost a Balatonnal összekötő M—7-es út építését. A nagy-szabású munkában az idén már teljes kapacitással és folyamatosan részt vesz az NSZK-ban vásárolt korszerű géplánc, amely naponta két műszakban átlagosan 250 métert halad előre, s teljesen hullámmentes felületet képez ki. Az útépítők a betonozással még a nyári szezon előtt elérik a baltónaligai csomópontot.

Szovjet újságírók látogatása
Csongrád megyében

A hazánkban tartózkodó V. I. Mihajlov, a Pravda szerkesztő bizottságának tagja, a lap külpolitikai szerkesztője tegnap, kedden M. Sz. Ugyinecnek, a Pravda magyarországi tudósítójának társaságában Csongrád megyébe látogatott. Szegeden, a megyei pártbizottság székházában a szovjet újságírókat és a kíséretükben levő Tóth Pált, a Népszabadság munkatársát fogadta dr. Komócsin Mihály, a Csongrád megyei pártbizottság titkára. Dr. Komócsin Mihály tájékoztatót adott Szeged és a megye életéről, választott a szovjet újságírók kérdéseire.

Gazdálkodás

Több
tanműhelyt!

Úgy hiszem, a „legyen tanműhely!” biztatást, fel-szólítást nem nehéz kiolvasni a szakmunkásképzés új törvényéből. Betűje és szelleme egyaránt a magasabb szintű oktatást, a jobb szakmai utánpótlást kívánja elősegíteni. Ennek pedig előfeltétele, hogy az üzemek a tanuláshoz, gyakorláshoz ilyen korszerű lehetőségeit teremtsék meg.

A Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalatnál össze létesítették egy példásan felszerelt tanműhelyt. Az Április 4. Cipe és Papucs-készítő Ktszben pedig tanulószolgálat hoztak létre, a leendő szakmunkások kicsiben ugyan-

azt a technológiát gyakorolhatják, mint a többiek. Mindkét helyen megállapíthatták; mennyire érdemes a tanulófoglalkoztatás színvonalát emelni, mennyivel produktívabb így a fiatalok tevékenysége!

Vannak másutt is tanműhelyek Szegeden. De még nem elég. Többet kell teremteni ezekből a jól felszerelt, a szakma keresztemszetét adó műhelyekből. Hisz az utánpótlásról való gondoskodás is a gazdálkodás alapvető szempontja. S nem lehet mindegy a vállalatnak sem, milyen felkészültségű fiatalok állnak majd a tanulóévek után a termelőmunkába.

Alfa és omega

A gyártás elkezdése nálunk gyakran megelőzte a műszaki dokumentációt! — emlegette fel a múlt évi hibák között egy szövetkezeti tag nemrégiben. Furcsa volt ezt hallani, hiszen az ilyenfajta megfordítás majdnem annyira fejtegetésre állítja a dolgokat, mintha előbb végeznék el a vetést, s csak utána gondolnák meg: ejnye, alá is kellett volna szántani annak a magnak.

A megfelelő műszaki előkészítés a jó gazdálkodás alfája és omegája. Egyetlenegyszer se lenne szabad ilyen össze-vissza-

ságnak előfordulnia, hát még többször egymás után. Mint a felszólaló elmondta, sok selejt írható ennek a fejtelenségnek a rovására, tetemes kára származott belőle a közösségnek.

— Csak úgy körülbelülre nem lehet dolgozni — tette hozzá. Valóban. S különösen 1970-ben nem! Felkészült és felelős gardával műszakilag jól megalapozni a termelést, ez az egyedüli logikus és egyedül gazdaságos megoldás. S különösen figyelni kell erre a fejlődő szövetkezetekben is!

„Magunkat
csapjuk be”

Mikor a belső ellenőrzésről esett szó az üzemi tanácskozáson, többen is bíralták; szervezetennek, lazának mondták. Ez pedig a fegyelmezetlenség, felelőtlenség melegegya.

Nem szabad tovább engedni a hibás terméket, itt nem lehet helye a szemhunyasnak. Végül is csak magunkat csaphatjuk be! — summázta a törzsgárda véleményét egy idős munkás.

Nagyon találó volt az a megjegyzés, hogy jobb minél előbb „nyakon csipni” és

kijavítani a hibát — illetve azzal kijavíttatni, aki elkövette. Mert ha az arra hivatottak nem teszik ezt időben, a sor legvégén úgy is lesz, aki sókimondóan foglal állást a minőség kérdésében.

Mert a sor legvégén egy másik vállalat képviselői állnak. Az átvevők. Akik, mint a tavalyi üzemi tapasztalatok tükrözik, egyre kevésbé „szívbjajosak”. Egyre inkább megkövetelik, ami jár: a kifogástalan minőséget.

Simai Mihály

Tej- és kenyérügy

A fenti mondatot nem dobta ki hétfő délután a kialakított Szegeden, aminek fő oka minden bizonnyal az volt, hogy ez a státusz már igen régen megszűnt városunkban. Néhány olvasónk így a telefonhoz fordult, hogy elpanaszolja bűjábaját: a késő délutáni órákban a Szechenyi tér környéki üzletekben — de másutt is — sem kenyeret, sem tejet nem sikerült vásárolniuk. Persze a legtöbben nem telefonáltak, hanem kerestek, próbálkoztak. Nem sok sikerrel.

Megkérdeztük az élelmiszer-kiskereskedelmi vállalatot, tudnak-e a hétfői kenyér- és tejihiányról? Azt választották, hogy a beérkezett jelentések alapján a rendelkezésükre álló tartalékkenyérből a hiányokat sikerült megszüntetni. Arról viszont, hogy a tej is hiányzott volna a boltokból, nem tudnak. A szolgálat este 7—8 óra között leadott jelentése szerint „szinte maradéktalanul” sikerült az igényeket kielégíteni. A tejpar és a sütőipari vállalatok a tőlük megrendelt árukat hiánytalanul szállították.

Végül is nem tudni, kinek van igazsága. Annyi bizonyos, hogy az áruellátás ingadozó volt hétfőn. Nem számoltak megfelelően az igényekkel. Eppen ezért tegnap a kereskedelem 20 százalékkal több kenyeret hozott forgalomba, mint az előző hetek keddi napján. Két közmondás kívánczol ide: a „Jobb későn, mint soha”, és az „Eso után kőönnyeg”. Ezik sem megoldás. A jövőben nasznos lenne előre számolni ezzel a problémával, amely az ünnepek utáni hétfőkon szintemindig megismétlődik. Az élelmiszerekből, így a tejből és a kenyérből is ilvenkor többet vásárolnak a vevők, tehát többet is kell rendelni.

Sz. I.